

MRUGNIENIE (3) *sb n*

Pierwsze e jasne; końcowe z tekstu nie oznaczającego é.

sg N mrugnieni(e) (1). ◇ G mrugnieniã (1). ◇ I mrugnieni(e)m (4).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

1. *Drgnienie powieki oka; tu w przen (1) :*

Wyrażenie: »mrugnienie oka« = bardzo krótki okres czasu, chwila, moment (1): Tyśiąc lat/ by też było wieku człowieczego/ Nie więcej iák mrugnienie będzie oká twego *GrabowSet E.*

2. *Znaczące poruszenie powiekami; nutus Mącz (2) :* Cokolwiek fię dzieie/ bądź słowy/ bądź poftawą/ bądź mrugnieniem [*conniuentia*]/ bądź iakim inźzym ſpofobem dla oſzukánia kogo/ że to wſzytko miedzy wády ma by poczytano. *ModrzBaz 86v.*

Zwrot: »baczyć [czyjego] mrugnienia« = czekać na czyje skinienie, rozkaz (1): Observare nutum alicuius, Pilno baczić mrugnienia czyiego. *Mącz 389b.*

[Szeręg: »kiwianie albo mrugnienie«: Coż rzekę o Páwle ábo o Afrikanie? [...] ktorých nietyło zdánie wielką powagę v ludźi miáło/ ále náwet kiwnienie ábo mrugnienie. CiceroBud 29.]

Synonim: 1., 2. mgnienie.

Cf MRUG, MRUGANIE